

Rendalssangen

Her er alle 8 versene:

La meg gi deg denne sangen
der du ligger lunt og fritt.
Opp fra bygd til sætervangen,
alt du ser er bare ditt:
Ren i fjellet, elg i åsen.
fisk i bekk og bær på myr,
hest for plogen, ku på båsen,
barn i stua så det kryr.

Har du sett de frostblå vidder
når all mark er gjemt i snø?
Kaldblank måne - nattens ridder -
gulblekt lys på fjellet strø.
Har du sett at topp og tinder
gløde kan i solens brann?
Sakte dø --når dagen svinner
over skog og islagt vann.

Har du på de øde stier
ruslet ensom noen gang
mellom småbjørk, lyng og vier
med din kjél og fiskestang?
Har du nørt deg kaffevarme,
basket rund i sol og blåst
inn i viddens tause charme
mellom gauk og talatrost?

Å, du rendøl, du er snodig
slik som dalen er du skapt:
Rik og fattig, snau og frodig —
lik de *andre* er du knapt.
Slik som Rena går i loner
og som Mistra går i brott —
Guren Holes feletoner
alt har deg i blodet gått.

Ofte var ditt liv i fare
når du stod på stokk i elv,
derfor ble du alltid bare
ekte rendøl og deg selv
Slik som dine fjell er laget
er du støpt i hardt og mildt,
som du kom fra " Ulveslaget"
kan du fare sterkt og vilt.

Røsta-Per han satt ved gruen
full av sagn og fantasi.
Vet du, *Maren Skredderstuen*
lokket så det skalv i li?
Trefot-Karis lyse sange
stille kommer frem til gards,
enno kan du sårt og bange
sørge stilt som *Fløtar-Lars*.

Og når himlens tusen stjerner
tender sine mange bluss,
tenker du på *ham* som verner
deg mot styggdom, troll og tuss.
Ja, da går du bøyd i nakken,
ærlig, trufast, sterk og stor —
ut til venn din, «*Vesleblakken*»,
Ola Jonsen Styggpåjord.

Og når du skal tende lampen
når din arbeidsdag er slutt,
solens bål bak Ottlaug-Kampen,
Fonnåsfjell er sluknet ut.
Og når du i seng er faret
rusler der en nattlig gjest,
ferden går mot Sølenskaret
til den store høyfjellsfest.

Tekst: Olav Nilsen.